

น้องขอดูแลพี่

เรื่องนี้เป็นประโยชน์ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพราะนำไปใช้ในเรื่องของครอบครัวได้น่าคิดครับว่า ควรจะไปศาลก่อน หรือไปขอข้อมูลจากโรงพยาบาลก่อน ไปดูกัน

นางอึ้งมีหนังสือถึงโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ขอสำเนารายงานการรักษาพยาบาลพร้อมผลการวินิจฉัยเบื้องต้นของนางอึ้ง ซึ่งเป็นพี่สาวของตนเอง ว่าเป็นบุคคลวิกลจริตหรือไม่ เพื่อให้พนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ยื่นคำร้องต่อศาลแต่งตั้งนางอึ้งเป็นผู้พิทักษ์ของนางอึ้ง แต่โรงพยาบาลฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยว่า ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคล จะเปิดเผยได้เฉพาะตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูล หรือตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ นางอึ้งจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โรงพยาบาลฯ มีหนังสือชี้แจงว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเวชระเบียนของนางอึ้งได้ เนื่องจากขัดมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยผู้ป่วยรายนี้ยังมีชีวิตอยู่ นางอึ้งเป็นเพียงพี่น้องร่วมบิดามารดา หากนางอึ้งยื่นคำร้องขอให้ศาลแต่งตั้งตนเองเป็นผู้พิทักษ์ หรือศาลมีหมายเรียกก็จะเปิดเผยให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า กรณีนี้เป็นการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลไม่สามารถดำเนินการด้วยตนเองได้ เพราะพิการ จิตฟั่นเฟือน หรือมีเหตุอื่นก็ให้ผู้พิทักษ์ดำเนินการแทนเจ้าของข้อมูลได้ การที่ศาลยังไม่มีคำสั่งให้นางอึ้งเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ และแต่งตั้งใครเป็นผู้พิทักษ์ จึงยังไม่เป็นการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ นางอึ้งจึงควรดำเนินการตามกฎหมายร้องขอต่อศาลให้นางอึ้งเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถเสียก่อน การที่โรงพยาบาลฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของนางอึ้งจึงถูกต้องแล้ว วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

เรื่องนี้นางอึ้งคงไปขอศาลเรียบร้อยแล้วครับ หากครอบครัวใดมีเรื่องแบบนี้อีก ขอให้ไปศาลก่อนนะครับ จะได้ไม่เสียเวลา มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๑๖/๒๕๖๒)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”